

Skrivelse om urban stadsodling

Stadsodling är något som med åren blivit allt mer populärt i stadsbilden och det är ett trevligt inslag i det offentliga rummet. Frågan om stads- och takodling är inte ny men dock så viktig för stadsmiljön. Stadsodling är något som vi gärna uppmuntrar till och vill se att staden öppnar upp fler platser, både på marken och taken. I april förra året kunde vi läsa om Stina Tang i Mitt i-tidningen som ansökte om att få stadsodla i närheten av Fridhemsplan. En tråkig gräsyta blev istället med pallkragar och odling. Det är bara ett exempel av flera genom åren.

Stockholm är känt för sina gröna och blå värden. Grönskan och vattnet ska utnyttjas för att förbättra stadsklimatet och mildra konsekvenserna av klimatförändringar. Särskilt i tätbebyggda stadsdelar är det viktigt att minska andelen hårdgjorda ytor och öka mängden grönska med fler träd, fickparker, planteringar och gröna tak.

Genom att använda stadens taklandskap på ett bättre och mer effektivt sätt än vi många gånger gör idag får vi åtminstone mervärden på tre olika sätt. Taklandskapen och kvarterens gestaltning blir mer intressanta och dynamiska, vi får sammantaget mer plats för socialt umgänge och för barnen att leka på samtidigt som vi får plats för mer grönska i staden, och vi får ökade möjligheter till närproducerade råvaror.

Frågan om att möjliggöra takodling eller andra gröna miljöer inom fastighetsbeståndet har varit en fråga som lyfts till kontoret tidigare och vi vill med denna skrivelse aktualisera frågan.

Med anledning av ovan text vill vi ställa följande frågor till fastighetskontoret:

1. Var inom fastighetsbeståndet är det möjligt att erbjuda mer urban stads- och takodlingar till medborgarna?
2. Hur jobbar kontoret med urban stads- och takodlingar samt mikroparker på taken i befintligt bestånd?